

интертекстуални трасета, сговаряйки Милтън и Яворов, би могло да каже каквото има да казва и през "по-естествената" линия "бод-лериански сатанизъм - Яворов". Е, само че именно у Милтън ми се стори, че виждам онази обсебеност от раждането, която (според този прочит) управлява част от автоописателните фантазми на българския поет именно като поет.

И освен това точно покрай онзи език и онзи век можех да споделя една догадка. Сигурно толкова време след Милтън Яворов говори за същото, защото английският е по-бърз от българския. Средната дължина на кирилската дума е по-голяма от тази на английската ("Изгубеният рай" тук е повече количество текст, отколкото там). У нас, на матерния, еднакво с мисълта на онези редове, се изговаря по-дълго и по-бавно.